

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 275/2020
17.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и ББ, због кривичног дела недозвољено складиштење робе у саизвршилаштву из члана 176а став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Милорада Матића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Руми 4К.243/15 од 24.10.2018.године и Вишег суда у Сремској Митровици 2КЖ1 50/19 од 25.10.2019.године, у седници већа одржаној дана 17.06.2020. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Милорада Матића, па се **УКИДАЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Руми 4К.243/15 од 24.10.2018.године и Вишег суда у Сремској Митровици 2КЖ1 50/19 од 25.10.2019.године и предмет враћа Основном суду у Руми на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми 4К.243/15 од 24.10.2018.године окривљени АА и ББ су оглашени кривим због извршења кривичног дела недозвољено складиштење робе у саизвршилаштву из члана 176а став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији у вези члана 33. КЗ и изречене су им условне осуде којима су им утврђене казне затвора у трајању од по 6 (шест) месеци и одређено је да се исте неће извршити уколико окривљени не учине нова кривична дела у року проверавања од 2 (две) године од дана правноснажности пресуде, а као споредне казне су им изречене новчане казне у износу од по 80.000,00 (осамдесетхиљада) динара које су окривљени дужни да плате у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учине суд ће новчане казне заменити казнама затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити 1 дан затвора.

Истом пресудом од окривљеног АА је одузета роба и то 40 бала осушеног дувана у листу укупне количине од 2.570 килограма. Окривљени су обавезани да плате суду на име паушала износ од по 3.000,00 динара сваки у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици 2КЖ1 50/19 од 25.10.2019.године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених АА и ББ, адвоката Ане Матић Алимпијевић и адвоката Милорада Матића, па је потврђена пресуда Основног суда у Руми 4К.243/15 од 24.10.2018.године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Милорад Матић, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 9), члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 1), 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи у целини пресуду Основног суда у Руми 4К.243/15 од 24.10.2018.године тако што ће окривљене ослободити од оптужбе и одредити да трошкови одбране падну на терет буџетских средстава, те да у складу са одредбом члана 488. став 2. ЗКП обавести браниоца окривљених о седници већа, као и да у складу са одредбом члана 488. став 3. ЗКП, с обзиром на садржај захтева, одреди да се извршење правноснажне пресуде Основног суда у Руми 4К.243/15 од 24.10.2018.године прекине или одложи до доношења одлуке по захтеву.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

По налажењу Врховног касационог суда основано бранилац окривљених АА и ББ у поднетом захтеву указује да је доношењем пресуде Основног суда у Руми 4К.243/15 од 24.10.2018.године на штету окривљених учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, јер је том пресудом оптужба прекорачена, а коју повреду није отклонио другостепени суд доносећи побијану другостепену одлуку у поступку по жалбама на првостепену пресуду, иако су на ову битну повреду одредаба кривичног поступка у својим жалбама указивали браниоци окривљених.

Наиме, из списка предмета произилази да је окривљенима АА и ББ оптужним предлогом Основног јавног тужиоца у Руми КТ.бр.152/15 од 08.09.2015.године, измењеним поднеском јавног тужиоца КТО.263/16 од 28.02.2017.године, стављено на терет да су „у периоду од почетка октобра 2014.године до 15.01.2015.године у ..., улица ... број ..., у стању да схвате значај свог дела и управљају својим поступцима, при чему су били свесни свог дела и хтели његово извршење, те су били свесни забрањености свог дела, ускладиштили добра за која не поседују прописану документацију о пореклу, на тај начин што је окривљени АА почетком октобра 2014.године сместио ради складиштења 40 бала осушеног дувана у листу, укупне количине од 2.570 кг у економском објекту власништво окривљеног ББ, који је дозволио складиштење наведених добара у свом економском објекту, иако окривљени АА и окривљени ББ не поседују документацију о пореклу наведене робе, те су поступали противно члану 9. Закона о дувану и одредби члана 2. и члана 10. Закона о акцизама“, те да су тиме

извршили по једно кривично дело недозвољено складиштење робе из члана 176а став 1. Закона пореском поступку и пореској администрацији.

Према одредби члана 420. став 1. ЗКП пресуда се може односити само на лице које је оптужено (субјективни идентитет пресуде и оптужбе) и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници (објективни идентитет пресуде и оптужбе), а одредбом става 2. истог члана је прописано да суд није везан за предлоге тужиоца у погледу правне квалификације кривичног дела. Дакле, из цитираних законских одредби произилази да закон не захтева идентитет у погледу правне оцене дела, али да захтева да између оптужбе и пресуде постоји идентитет и подударност у погледу субјективне и објективне истоветности дела, тако да евентуалне измене чињеничног описа дела у изреци пресуде морају остати у границама чињеничног основа из оптужбе, тачније у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива.

Међутим, првостепени суд је, доносећи побијану првостепену пресуду, којом је изменио чињенични опис кривичног дела дат у оптужном акту јавног тужиоца, повредио објективни идентитет оптужбе, јер се чињенични опис наведен у изреци првостепене пресуде у битном разликује од оног наведеног у оптужном предлогу јавног тужиоца. Ово са разлога јер је првостепени суд, сходно утврђеном чињеничном стању, у чињенични опис кривичног дела унео чињенице које не садржи оптужни акт и то пре свега чињеницу да наведени економски објекат - штала власништво окривљеног ББ „није регистрован за складиштење“, а суд је додао и да су окривљени „поступили супротно одредбама члана 5. и члана 7. став 1. Закона о класификацији делатности, као и Уредбе о класификацији делатности - Сектор Х, Област 52, Грана 52.1, Група 52.10 (складиштење)“, а кршење којих прописа окривљенима није стављено на терет оптужним актом јавног тужиоца, чиме је изменом чињеничног описа из оптужбе нарушен идентитет оптужбе и пресуде, обзиром да, по оцени овога суда, чињенични опис у изреци првостепене пресуде није остао у границама чињеничног основа из оптужбе, односно није остао у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива.

Поступајући на напред наведени начин првостепени суд је, по налажењу Врховног касационог суда, доношењем побијане пресуде прекорачио оптужбу и учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, а коју повреду није отклонио другостепени суд доносећи побијану другостепену одлуку у поступку по жалбама на првостепену пресуду, иако су на ову битну повреду одредаба кривичног поступка у својим жалбама указивали браниоци окривљених.

Стога је Врховни касациони суд, имајући у виду наведено, усвојио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Милорада Матића, те на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укинуо у целини правноснажне пресуде Основног суда у Руми 4К.243/15 од 24.10.2018.године и Вишег суда у Сремској Митровици 2КЖ1 50/19 од 25.10.2019. године и предмет вратио Основном суду у Руми на поновно одлучивање, у смислу разлога изнетих у овој пресуди, те се сходно овој одлуци није упуштао у разматрање осталих истакнутих повреда у захтеву браниоца окривљених.

У поновном поступку суд ће приликом одлучивања имати у виду разлоге ове пресуде, те ће поступити по истима и отклонити повреду закона на коју му је указано, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Снежана Лазин,**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**